

[Poul Møller.]

der nogen sinde har troet, at de to ministre ville indtage nogen stad, men de har dog alligevel overvundet sig selv så helt og aldeles i henseende til det toldlovsforslag, der nu vedtages. For når man tænker på og læser tilbage, hvad de to højtærede ministre udtalte ved såvel første som anden og tredje behandling i 1956 af den forholdsvis beskedne tekstiltoldforhøjelse, der dengang fandt sted, må man virkelig beundre disse medlemmers evne til at vinde frem til nye synspunkter i løbet af de få år, der er gået siden da. Jeg synes, det er glædeligt. Jeg synes virkelig, det er glædeligt, at vi nu kan få afdramatiseret hele denne toldlovsdebat; det betragter jeg som en stor fordel. Jeg har altid syntes, der har været noget vis hysterisk i den måde, man igennem flere år har behandlet toldlovsproblemer på her i det høje ting, hysterisk i den forstand, at man ligesom gjorde det til en national ulykke, hvis der bare blev rørt lidt ved en enkelt toldsats. Jeg tænker på, at den højtærede minister uden portefølje under debatten i 1956 — det står i Folketingstidende 1955-56, sp. 2443 — om det daværende toldlovsforslag bl. a. udtalte:

„Det er at spille hasard med Danmarks vitale interesser ...“

Nu har han jo selv deltaget i spillet, og jeg går ud fra, at den erfaring, han har indhøstet under behandlingen af det forslag, som han nu stemmer for, og hvis satser har praktisk talt samme niveau som i det nævnte tekstiltoldforslag, vil belære ham om, at man godt kan behandle denne sag med mindre dramatik og med mindre hysteri, men at det er de praktiske forhold, der især bør drøftes.

Sorrig og glæde vandrer som bekendt sammen; vi er sorrigfulde over visse ting i toldlovsforslaget, men vi er glade for, at det i hvert fald har medført, at vi nu i fremtiden kan drøfte disse ting uden den lidenskabelighed, der før har præget forhandlingerne.

Med disse bemærkninger skal jeg opfordre ærede medlemmer til at overlade ansvaret for dette toldlovsforslags vedtagelse til det flertal, der har haft evnen og mulighederne for at lære det at kende og på kort tid sætte sig tilstrækkeligt ind i det til, at de tør tage ansvaret for det.

Aage Fogh: Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på, at det toldlovsforslag, der nu skal vedtages, blev fremsat, fordi det var nødvendigt, at Danmark tilpassede sin toldlovgivning efter de internationale regler, og vi håber stadig på, at vi inden længe skal tilpasse denne lovgivning til toldlovene i andre lande. Det var det, der var den stærkeste begrundelse for, at loven skulle gennemføres hurtigt. Desværre blev der ikke brug for at benytte den nye toldlov på dette område, men vi håber, det kommer inden længe.

Til de to nærmest foregående talere vil jeg sige, at jeg sad og ventede spændt på, hvad det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen egentlig ville svinge sig op til. Der var ingen ende på, hvor dårligt et lovforslag vi her stod over for, men så sluttede det ærede medlem pludselig med at sige, at han anbefalede at undlade at stemme. Det er ikke noget stærkt standpunkt, og det rimer ikke rigtig med den voldsomme tale, det ærede medlem holdt. Så kan jeg bedre forstå det ærede medlem hr. Poul Møller; der var dog så meget sordin på det ærede medlems stemme, at hans tale kunne slutte sådan. Men efter den tale, som repræsentanten fra venstre holdt, finder jeg det helt urimeligt, at han sluttede med at anbefale tingets medlemmer ikke at stemme.

Når der nu bliver talt så meget om, at der ikke har været tid nok, og at erhvervene ikke har kunnet tage stilling, må jeg dog gøre opmærksom på den simple kendsgerning, at vi den 12. december havde anden behandling, og først den 14. januar holdt folketinget møde igen. Der var altså mere end en måned, i hvilken erhvervene kunne sætte sig ind i det foreliggende lovforslag — og det gjorde de. Vi fik en række henvendelser, og de blev alle sammen behandlet på rimelig måde. Det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen sagde i sin ordførertale — og gjorde sig lidt morsom over det — at han ventede, det nok skulle vise sig, at et eller andet skulle rettes i en sådan lov. Det vil jeg gerne give tilslutning til. Det er da klart, at når man står over for en toldlov, der omfatter vel 1 400 positioner, kan det ikke i første omgang, uanset hvor megen tid vi har til rådighed, lykkes at gennemarbejde den så fuldkommen, at